

Začala otevřená válka s NATO! Moskva musí mobilizovat - údery na polská a rumunská letiště budou nezbytné

- CZ24 News | 25. srpna 2023

RUSKO: ZACHAR VINOGRADOV konstatuje, že Západ, poté co na Ukrajině utopil astronomické zdroje, se nyní pokusí jakýmkoli prostředky porazit vojensky Rusko, a pak vydrancovat jeho nerostné bohatství, na bude Moskva pravděpodobně muset odpovědět nejen další mobilizací, ale i změnou strategie a cílů ve válce se Západem

Situace v Rusko-Západním konfliktu na Ukrajině se za rok a půl změnila. A proto není podstatné, co se nyní děje na frontě a kolem ní, z hlediska toho, jak to bylo před 24. únorem 2022, ale s ohledem na nové podmínky - politické, vojenské i diplomatické.

Rusko má kvalitnější zbraně než Západ

Rusko si zachovalo ekonomický potenciál a v některých domácích záležitostech dokonce situaci zlepšilo. Prokázalo například nejen svou plnou potravinovou soběstačnost, ale také schopnost masivního vývozu obilí a některých dalších druhů výrobků.

Především vojensky je však dnes Rusko mnohem silnější. Za prvé, co nikdo (kromě generálního štábu) nečekal, se ukázalo, že Rusko má zbraně úrovně nejen vyšší, ale přímo výrazně převyšující všechnu známou západní techniku. Každopádně zatím se bezpečně vyrovnává s novými zbraněmi, které Západ angažuje v ukrajinském divadle vojenských operací.

Za druhé, během vojenských akcí Rusko získalo negativní i pozitivní zkušenosti s vedením bojových akcí nikoli teoreticky, ale v praxi. Nejdůležitější, i když podceňovanou, je zkušenost s praktickými akcemi důstojnického sboru na úrovni čet-bateriových praporů. To znamená, že mladší velitelé a řadoví příslušníci ruských vojsk prošli bojovým výcvikem a získali specifické zkušenosti s prací v reálných podmínkách fronty, zkušenosti, které nezískáte na žádném cvičení.

Za třetí, pomineme-li všechny falešné výmysly ukrajinského Cipsa (centrum pro informační a psychologické operace Ukrajiny), Rusko dokázalo, že může bojovat v souladu s Ženevskou úmluvou o válečných zajatcích, může bojovat čestně, aniž by se chránilo štítem civilního obyvatelstva - zatímco náš protivník se v tomto ohledu zcela zdiskreditoval.

Tři negativní aspekty Speciální operace

Za prvé. Ukrajinská ekonomika je zničena nejen vojenskými akcemi, ale i totální, monstrózní nekompetentností vlády současné i těch předchozích. Ukrajina není schopna vybírat daně ani za účelem zajištění a plnění svých vnitřních sociálních závazků, a to nejen za účelem vlastního financování vojenských akcí (na rozdíl od Ruska, které to všechno dělá).

Za druhé. V důsledku vojenských akcí Ukrajina nejenže ztratila značnou část průmyslového potenciálu, ale ještě hůře - značnou část agrárního sektoru, který zemi dával a mohl nadále dávat až 40 % HDP. Teď to nedává a zřejmě nebude schopen ani v příštích desetiletích. Značná část území je zaminována, značná část zemědělských pracovníků jižní části, střední a východní Ukrajiny (nejvíce

chleboárných území) buď zahynula, byla zmrzačena, anebo opustila zemi a je nepravděpodobné, že se vrátí.

Za třetí a velmi důležité: Kreativní část obyvatel se ocitla mimo zemi. Získat je zpět bude vyžadovat obrovské úsilí a prostředky, které Ukrajina nemá a pravděpodobně ani mít nebude. Nikdo nedá bezperspektivní zemi (i kdyby jí po skončení války zůstalo nějaké území) peníze na skutečnou mírovou obnovu tak, že z již zavedených výrobních komplexů „vytáhne“ bývalý „ukrajinský“ personál, který do něj vrostl – a to je přibližně 10 – 12 milionů lidí.

Takže i když válku ještě nevyhrála žádná ze stran konfliktu, ekonomicky ji Ukrajina již prohrála. A to má pro Rusko velkou nevýhodu, protože připojení nových území z ekonomického (nebereme vojenskou a politickou stránku věci) pohledu, zejména těch, které teprve přijdou, nepředstavuje téměř žádný ekonomický a výrobní přínos.

Západ před Ukrajinou a po ní

Totéž lze říci i o Západu. Ze stejných důvodů se Ukrajina nyní zajímá o Západ (USA a EU), nikoli z hlediska ekonomiky, ale z hlediska čistě vojenského — jako divadlo vojenských akcí proti Rusku, s účastí zatím v podobě žoldáků a v nejbližší době i za účasti různých sil NATO, už jen nepříliš důkladně maskovaných za žoldáky či příchozí občany Ukrajiny.

Západě si dobře uvědomuje, že už se nikdy nevrátí peníze investované do války proti Rusku na Ukrajině. Jsou nevratné – buď proto, že území bude součástí Ruska. A i když některá území zůstanou Zelenskému a jeho lidem (nebo těm, kteří přijdou místo nich), sezmíněnými ztrátami v ekonomice, agrárním sektoru a výrobním a personálním potenciálu, nebudou moci v příštích 100 letech Západu nic vrátet. Ukrajina se v důsledku šílených činů bývalého herce v roli prezidenta, stala definitivně nejzaostalejší zemí Evropy a brzy možná i světa. Kdoči za jakých podmínek) bude půjčovat zemi, která nemá perspektivu?

Jenže to má i svou negativní stránku pro Rusko. Pochopení, že Ukrajina není schopna Západu vrátit již vložené peníze (většina prostředků, které byly Ukrajině poskytnuty, jsou úvěry, které je hypoteticky nutné vrátit, ačkoli od rpní chvíle je jasné, že je nikdo nikdy nevrátí), činí ukrajinský konflikt politické elity Západu ještě zuřivějším.

Pokud se nemůžou vrátit s kořistí z Ukrajiny, doufají se s ní vrátit z Ruska. Buď přímou krádeží jeho zlatých zásob (k čemuž ve formě zmrazení stamiliard ruských dolarů již částečně přistoupili), nebo tím, co je na Západě považováno za nejslibnější: Porážkou a následným rozdělení Ruska a vydrancováním (pod záminkou kontribucí nebo náhrady výdajů, které vynaložili na ukrajinském bojišti) jeho přírodního bohatství a lidských zdrojů.

Konflikt, který začal kvůli provokativní neochotě Západu zajistit bezpečnost Ruska odmítnutím plánů na přijetí Ukrajiny do NATO, se za rok a půl změnil v otevřenou válku Západu proti Rusku na ukrajinském bojišti:

Západ válku proti Rusku nejen plně finacuje

Západ plně zajišťuje tyto vojenské akce proti Rusku zbraněmi, a to ve stále větším množství. A také provádí na svém území opravy a přestavby techniky pro potřeby ukrajinské armády;

Vede výcvik ukrajinských vojáků, ale také vlastní síly v podobě žoldáků i zkušených důstojníků;

Poskytuje kyjevské armádě zpravodajské informace ze svých satelitů a agenturní rozvědky;

Vede proti Rusku sankční válku zaměřenou na ekonomické a vojensko-technické oslabení Ruska.

Letadla F 16: Smysl a cíle války se tím mění

Zbývá už jen jedna věc, kterou zatím Západ neučinil, aby se plně zapojil do vojenských akcí proti Rusku — nezačal válku ze svého území. Tato hrozba však dozrává právě v těchto dnech, kdy je učiněno konečné rozhodnutí a zahájeny dodávky amerických bombardérů F-16 na Ukrajinu.

Ukrajina totiž nemá odpovídající infrastrukturu pro údržbu těchto letadel. Navíc, jak ukázal rok a půl SVO, pro Rusko není problém zničit jakýkoli letištní komplex na území Ukrajiny. A letadlo, které nemůže vzlétnout z letiště, není třeba sestřelovat. Rizika jsou menší.

Předpokládá se, že problém pro Západ (a jeho ukrajinské bojiště) bude vyřešen umístěním stíhaček F-16 na letištích států sousedících s Ukrajinou — Bulharska, Rumunska a Polska, členů NATO. Doufají v tomto případě v 5. článek Charty NATO, podle něhož je útok na jeden z členských států útokem na celý blok.

Umístit na jejich území letadla, která budou útočit na ruskou armádu a pravděpodobně i na ruská území – jak nově připojená, tak i “stará” – je v konfliktu něco kvalitativně nového.

Ale i pro Rusko je to už jiná válka a potenciálně jiné cíle.

Veřejnost Západu musí vědět, co se stane

Za prvé, už to není speciální operace kvůli demilitarizaci a denacifikaci kyjevského režimu, ale plnohodnotná válka se Západem (nejen s NATO, ale hlavně s ním). To je třeba říci předem a otevřeně, jinak budeme opět dohánět úkladnou lstivost Západu — dosud tvrdícího, že nejde o přímou účast, ale jen pomoc jedné z válčících stran. Tohle už to nebude pomoc, ale otevřená válka.

Za druhé, musíme z humanitárních důvodů předem oznámit obyvatelům těch zemí, které souhlasí s umístěním stíhaček F-16 na svých územích, že jejich letiště, stejně jako infrastrukturní zařízení zajišťující jejich provoz, jsou rázem regulérními cíli raketových a bombardovacích úderů ruských ozbrojených sil, jejichž akcemi může trpět civilní obyvatelstvo.

Za třetí by měly být jasně označeny a jmenovány ty státy NATO, které se nacházejí poblíž hranic spojeneckého státu (Ruska a Běloruska), jako nepřátelské při pochopitelném úsilí Ruska o zajištění bezpečnosti vlastního obyvatelstva. Týká se to především Finska, pobaltských států, Polska, Rumunska a Bulharska.

Veřejnost těchto států si musí jasně uvědomit, že válečné dějiště se z ukrajinského území rozšiřuje na jejich města a obce. Nikoli jako ruská agrese, ale jako reakce na agresivní plány Západu a NATO, které doposud využívaly jen Ukrajinu a její národy jako rukojmí k řešení svých problémů – k ničení a drancování Ruska ve prospěch nadnárodních korporací Západu.

Denacifikace východní Evropy

Za čtvrté, Rusko pravděpodobně bude muset prohlásit, že cílem této již plnohodnotné vojenské kampaně je zajištění bezpečnosti ruského státu a jeho občanů po celém šířce hranic spojeneckého státu s NATO (už nezáleží na tom, kdo do aliance vstoupí, ale kdo se k tomu třeba jen chystá). Druhým úkolem je denacifikace východní Evropy, která záměrně a skrytě podporuje ukrajinský nacistický režim a fakticky vytváří (především v Pobaltí a Polsku) obdobné rusofobní režimy s

nacistickou ideologií navazující na Hitlerovu 3. říši.

Nabízí se samozřejmě otázka, zda se Rusko dokáže vypořádat s hrozbami ze strany NATO, pokud začne válka s Aliancí. Podle odhadů portálu Ukrajina.ru má armáda NATO potenciálně 3,5 milionu vojáků. To ovšem znamená, že bude nutná možná ještě ne všeobecná, ale přesto podstatná ruská mobilizace.

Již dnes bychom proto měli začít připravovat ruskou veřejnost na možnost všeobecné mobilizace pro případ plnohodnotné války s NATO. Je přitom zcela jednoznačné, že mobilizační potenciál Ruska s ohledem na psychickou a fyzickou zdatnost je mnohem vyšší než na Západě.

Samozřejmě – válka v současných podmínkách není úplně jen o počtu vojáků. Je a bude to především válka nových vojenských technologií a zbraní. A ruská armáda si v tomto smyslu na Ukrajině vyzkoušela v praxi svou nadřazenost. Ale už nyní a naléhavě je třeba připravit k jejich obsluze nové tisíce “válečných techniků”.

Pokud jde o “vzácného ptáka, který doletí až do středu řeky Moskvy”, tedy neustálého ohrožení středu a jižního okraje “armádami dronů”, tak je to hrozba, která bude existovat, dokud bude existovat kyjevský režim reprezentovaný Zelenským.

Jediná šance na mír je zničení nacistického režimu v Kyjevě

Všechny tyto otázky, které vznikají v souvislosti se změnami (ať chceme nebo ne) cílů a úkolů nového dějiště vojenských operací, je třeba řešit radikálně. A především připravit veřejnost na dlouhotrvající a krvavou válku s NATO a Západem obecně.

Jiná možnost, včetně diplomatického řešení tohoto problému již prakticky neexistuje. Pozastavení vojenských akcí (příměří bez kapitulace Zelenského režimu) nebo zachování současného ukrajinského režimu v jakékoli podobě nutně povede k novému konfliktu poté, co Západ přesune na Ukrajinu potřebné zbraně a nové finance na další pokus o zničení Ruska.

To znamená, že po příměří bude opět válka, ale za horších podmínek pro Rusko. Sny o příměří a zamrzlém konfliktu, které dnes na Západě šíří ti, kteří si uvědomují, že ukrajinský režim je opřed kolapsem, jsou nereálné. Realitou je jediné:

Západ právě (nejen rozhodnutím o dodávkách bombardérů F-16) otevřeně vstoupil do války. Cíl je stejný jako vždy v minulosti:

Zničení Ruska a jeho vydrancování.

AUTOR: Zachar Vinogradov

[ZDROJ](#)

Překlad: protiproud.info